COMMISSIE VOOR AANVULLENDE PENSIOENEN

ADVIES

nr. 29

de dato

10 maart 2009

Gelet dat de Commissie voor Aanvullende Pensioenen, samengesteld krachtens art. 53 van de Wet van 28 april 2003 betreffende de aanvullende pensioenen en het belastingstelsel van die pensioenen en van sommige aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid (hierna de WAP), *B.S.* 15 mei 2003, waarna de leden benoemd zijn door de Koning bij Koninklijk Besluit van 17 december 2003, *B.S.* 29 december 2003 als opdracht heeft advies te verstrekken, nemen

de vertegenwoordigers van de werknemers, de werkgevers, de pensioeninstellingen en de gepensioneerden, aangevuld door de deskundigen, volgend unaniem advies aan:

Situering en probleemstelling

Een pensioeninstelling ontvangt gegevens over haar aangeslotenen ofwel rechtstreeks van de werkgeverinrichter ofwel via een sectorale inrichter die gegevens vanuit de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid
doorgeeft. Als een aangeslotene uittreedt en slaper wordt, is de band met de inrichter losser. Zowel voor de
pensioeninstelling als de begunstigde, wordt het dan moeilijker om correcte en actuele gegevens te
verkrijgen. Dat is zeker het geval wanneer de begunstigde niet de aangeslotene zelf is, bijvoorbeeld omdat
hij begunstigde is van een overlijdensvoorziening of erfgenaam van een begunstigde van een aanvullend
pensioen. Ook beschikken begunstigden soms niet (meer) over de documenten die hun rechten op
aanvullende pensioenen kunnen aantonen. Soms bestaat de voormalige werkgever niet meer, soms is de
pensioeninstelling van naam veranderd of gefusioneerd. Daardoor weet de begunstigde niet meer bij wie
hij terecht kan om zich te informeren over zijn rechten.

Informatieverstrekking

Er bestaat reeds wetgeving betreffende de aanvullende pensioenen en informatieverstrekking. Aangeslotenen en begunstigden moeten op verschillende manieren worden geïnformeerd:

- jaarlijks ontvangt de aangeslotene een pensioenfiche met onder meer de verworven reserves en prestaties;
- de aangeslotene heeft het recht om een historisch overzicht van zijn verworven rechten op te vragen;
- de pensioeninstelling (of de inrichter indien hij daarom vraagt) is verplicht om telkens een uitkering verschuldigd wordt, de begunstigde of zijn rechthebbenden in te lichten en informatie te bezorgen.

Voor de uitvoering van deze informatieverplichtingen kunnen pensioeninstellingen onder meer toegang tot het Rijksregister krijgen, wat hen toelaat om sommige begunstigden terug te vinden.

Gegevensbank tweede pijler

De informatieverplichtingen waarin de wet voorziet, kunnen enkel worden nagekomen wanneer de begunstigde geïdentificeerd kan worden, wat meestal, maar niet altijd het geval is.

De wet richtte een gegevensbank op met informatie over de aanvullende pensioenen van de tweede pijler. Deze gegevensbank wordt beheerd door de vzw SIGeDIS. Op dit ogenblik is een technische werkgroep bezig om de inhoud en structuur van deze gegevensbank te definiëren.

Vaststellingen van de Commissie

- De Commissie stelt vast dat niettegenstaande de WAP in een informatieverstrekking aan de aangeslotene voorziet, en niettegenstaande de pensioeninstelling over middelen beschikt om de begunstigde te identificeren, er nog steeds gevallen kunnen bestaan waarin de pensioenrechten niet uitbetaald kunnen worden.
- De Commissie stelt vast dat het verstrekken van informatie aan alle begunstigden bij overlijden geen oplossing kan bieden voor alle problemen. Het komt geregeld voor dat de begunstigde wordt gewijzigd wanneer de gezinssituatie van de aangeslotene wijzigt. De Commissie opteert daarom voor een goede verstrekking van informatie aan de aangeslotenen in plaats van voor bijkomende informatieverplichtingen ten aanzien van alle begunstigden.

Advies

De Commissie is van oordeel dat de huidige wetgeving geen adequate en volledige oplossing biedt voor de problematiek van de slapende fondsen en dat het aangewezen is om tot een specifieke regeling te komen. De Commissie heeft oog voor de efficiëntie en de administratieve kost van een dergelijke regeling. De Commissie meent dat een oplossing kan worden gezocht via een uitbreiding van de gegevensbank in opbouw.

De Commissie beveelt aan om de opdracht van SIGeDIS te verruimen met de verplichting om, op de normale einddatum van de pensioentoezegging en bij overlijden van de aangeslotene, gegevens uit het Rijksregister door te geven aan de pensioeninstelling.

De Commissie beveelt aan dat SIGeDIS zou optreden als aanspreekpunt voor een aangeslotene die navraag wenst te doen naar het bestaan van verworven prestaties. Ook notarissen en vrederechters moeten zich bij hun taak van de verdeling van de nalatenschap van de aangeslotene kunnen richten tot SIGeDIS.

De Commissie stelt vast dat, om de bevoegdheden van SIGeDIS uit te breiden, er een wetswijziging nodig is en beveelt de wetgever aan om zo snel mogelijk daarin te voorzien. Aan de Programmawet van 27 december 2006 zou in artikel 306 § 2 een 5° kunnen worden toegevoegd waarin de nieuwe bevoegdheden van SIGeDIS worden opgenomen.

De Commissie meent dat het momenteel niet gewenst is – gezien de voorziene automatische doorstroming van gegevens bij overlijden van een aangeslotene en de informatieverplichting van de pensioeninstelling ten aanzien van de begunstigde – om de informatieverstrekking aan potentiële begunstigden te wijzigen.

De Commissie is van oordeel dat wanneer de door haar aanbevolen regeling van kracht zal zijn, het aantal "slapende fondsen" in de tweede pijler zal verminderen of zelfs verdwijnen. Zij beveelt aan om binnen de drie jaar na de invoering van de nieuwe regeling een evaluatiemoment te voorzien waarin onderzocht wordt hoeveel slapende fondsen er nog bestaan waarvan de betaling niet gedaan kan worden, en wat er met die slapende fondsen moet gebeuren.

* * *